

कथमिति ॥१॥२॥ नातरत्नलंघितवान् ॥३॥४॥ नीडात्स्थानात् ॥५॥६॥७॥८॥९॥१०॥११॥१२॥१३॥१४॥१५॥१६॥१७॥१८॥१९॥ व्यसयामाससंसक्तापियथानभवतितथावंचयतिस्म ॥२०॥

धृतराष्ट्र उवाच कथं द्रोणो महेष्वासः पांचाल्यश्चापि पार्षतः ॥ उभौ समीयतु र्यत्तौ तन्ममाचक्ष्व संजय ॥ १ ॥ दिष्टमेव परं मन्ये पौरुषादिति मे मतिः ॥ यत्र शांतनवो भीष्मो नातरद्युधि पांडवं ॥ २ ॥ भीष्मो हि समरे क्रुद्धो हन्याल्लोकं श्वराचरान् ॥ सकथं पांडवं युद्धे नातरत्संजयौजसा ॥ ३ ॥ संजय उवाच शृणुराजन् स्थिरो भूत्वा युद्धमेतत्सुदारुणं ॥ न शक्याः पांडवा जेतुं देवैरपि सवासवैः ॥ ४ ॥ द्रोणस्तु निशितैर्बाणैर्धृष्टद्युम्नमविध्यत ॥ सारथिं चास्य भल्लेन रथनीडादपातयत् ॥ ५ ॥ तथा स्य चतुरोवाहांश्चतुर्भिः सायकोत्तमैः ॥ पीडयामास संक्रुद्धो धृष्टद्युम्नस्य मारिषः ॥ ६ ॥ धृष्टद्युम्नस्तो द्रोणं न वत्यानिशितैः शरैः ॥ विव्याध प्रहसन् वीरस्तिष्ठतिष्ठेति चाब्रवीत् ॥ ७ ॥ ततः पुनरमेयात्मा भारद्वाजः प्रतापवान् ॥ शरैः प्रच्छादयामास धृष्टद्युम्नममर्षणं ॥ ८ ॥ आददे च शरं घोरं पार्षतांतचिकीर्षया ॥ शक्राशनिसमस्पर्शं कालदंडमिवापरं ॥ ९ ॥ हाहाकारो महानासीत् सर्वसैन्येषु भारत ॥ तमिषुं संधितं दृष्ट्वा भारद्वाजेन संयुगे ॥ १० ॥ तत्राद्भुतमपश्याम धृष्टद्युम्नस्य पौरुषं ॥ यदेकः समरे वीरस्तस्यौ गिरिरिवाचलः ॥ ११ ॥ तंच दीप्तं शरं घोरमायांतं मृत्युमात्मनः ॥ चिच्छेद शरवृष्टिं च भारद्वाजे मुमोच ह ॥ १२ ॥ तत उच्चक्रुशुः सर्वे पंचालाः पांडवैः सह ॥ धृष्टद्युम्नेन तत्कर्म कृतं दृष्ट्वा सुदुष्करं ॥ १३ ॥ ततः शक्तिं महावेगां स्वर्णवैदूर्यभूषितां ॥ द्रोणस्य निधना कांक्षी चिक्षेप स पराक्रमी ॥ १४ ॥ तामापतन्तीं सहसा शक्तिकनकभूषितां ॥ त्रिधा चिच्छेद समरे भारद्वाजो हसन्निव ॥ १५ ॥ शक्तिं विनिहतां दृष्ट्वा धृष्टद्युम्नः प्रतापवान् ॥ ववर्ष शरवर्षाणि द्रोणं प्रतिजनेश्वर ॥ १६ ॥ शरवर्षतस्तत्तु सन्निवार्य महायशाः ॥ द्रोणो द्रुपदपुत्रस्य मध्ये चिच्छेद कार्मुकं ॥ १७ ॥ सच्छिन्नधन्वासमरे गदांगुर्वीमहायशाः ॥ द्रोणाय प्रेषयामास गिरिसारमयीं बली ॥ १८ ॥ सागदावेगवन्मुक्ता प्राया द्रोणजिघांसया ॥ तत्राद्भुतमपश्याम भारद्वाजस्य पौरुषं ॥ १९ ॥ लाघवाद्भ्रंसयामास गदां हेमविभूषितां ॥ व्यंसयित्वा गदां तां च प्रेषयामास पार्षतं ॥ २० ॥ भल्लान्सुनिशितान् पीतान् रुक्मपुंखान्सुदारुणान् ॥ ते तस्य कवचं भित्त्वा पपुः शोणितमाहवे ॥ २१ ॥ अथान्यद्भनुरादाय धृष्टद्युम्नो महारथः ॥ द्रोणं युधिपराक्रम्य शरैर्विव्याध पंचभिः ॥ २२ ॥ रुधिराक्तौ ततस्तौ तु श्रुश्रुभातेन रर्षभौ ॥ वसंतसमये राजन्पुष्पिताविव किंशुकौ ॥ २३ ॥ अमर्षितस्तौ राजन्पराक्रम्य च मूमुखे ॥ द्रोणो द्रुपदपुत्रस्य पुनश्चिच्छेद कार्मुकं ॥ २४ ॥ अथैनं छिन्नधन्वानं शरैः सन्नतपर्वभिः ॥ अभ्यवर्षदमेयात्मा वृष्ट्या मेघ इवाचलं ॥ २५ ॥ सारथिं चास्य भल्लेन रथनीडादपातयत् ॥ अथास्य चतुरोवाहांश्चतुर्भिर्निशितैः शरैः ॥ २६ ॥

पीतान्पायितजलान् ॥२७॥२८॥२९॥३०॥३१॥३२॥३३॥३४॥३५॥३६॥